

Škof dr. Jože Marketz
Skupno na poti miru
Adventno pastirsko pismo 2025

Drage sestre in bratje!

S prvo adventno nedeljo se začenja čas, ki je za mnoge ljudi zaznamovan z željo po miru in svetu brez nadlog. To obljublja tudi prvi svetopisemski odlomek, ki ga slišimo v bogoslužju adventnega časa. Prerok Izaija pripoveduje o narodih, ki se odpravljajo na pot, da bi prišli v hišo Gospodovo. Tam želijo v božjih navodilih odkrivati njegove poti, ki temeljijo na spoznanju, da je vsak človek ustvarjen po božji podobi. Zato božje zapovedi ščitijo pravice revnih in šibkih. Kdor jih upošteva, se odloča za življenje in postaja vir upanja v svetu, ki hudo trpi zaradi nasilja in krivice. Po besedah preroka Izaija je to temelj za novo sožitje. Narodi, predvsem majhni, ki pogosto pridejo med mlinske kamne velikih sil, naj so deležni pravice. To je veličastna vizija tudi za naš čas, v katerem se v mnogih delih sveta krši mednarodno pravo. Velik dosežek človeštva je bil, da se je skupnost narodov po dveh krvavih svetovnih vojnah v duhu Svetega pisma zavezala človekovim pravicam. Ne smemo jih postavljati pod vprašaj ali celo zrelativirati. Kdor si prizadeva za mir, mora spoštovati vsakega človeka.

V tej luči prerok Izaija nakaže veličastno vizijo: meči se bodo prekovali v pluge, sulice v srpe. Ljudje bodo prenehali z usposabljanjem za vojno. Iz vojnega orožja, ki uničuje, bodo nastala orodja, ki bodo potešila lakoto in spodbudila veselje do življenja. Ali se v današnjem času ne dogaja ravno nasprotno? Po vsem svetu se povečujejo izdatki za oboroževanje, medtem ko mnogim ljudem še vedno primanjkuje najnujnejšega za življenje. Seveda – besedilo, ki ga danes oznanja katoliška Cerkev po vsem svetu, je vizija. Mir, o katerem govori, je dar, ki prihaja od Boga, ni naš dosežek. Kakšen prispevek pa lahko svet kljub temu pričakuje od nas kristjanov? Izaija nas poziva: »Pridite, hodimo v Gospodovi luči« (Iz 2,5). Na nas je, da pripravimo pot za to veliko vizijo miru. Dobro in s tem mir se začenjata tam, kjer smo pripravljeni spremeniti svoje mišljenje in ravnanje.

Apostol Pavel nas spodbuja: »Ne daj se premagati hudemu, temveč premagaj húdo z dobrim (Rim 12,21)! Vemo, kako težko je ustvariti mir. Veliko lažje se je prepustiti predsodkom, zavisti in želji po maščevanju. Toda pri tem ne doživljamo notranjega miru in veselja. Zato sprejmimo Jezusovo povabilo v pridigi na gori, da bi to, kar želimo, da bi drugi storili nam, najprej mi storili njim (Mt 7,12). Tako z dobrimi deli postajamo luč za ta svet.

V tem duhu želimo tudi v prihodnje razvijati sinodalno skupnost v Cerkvi. To je bistveni pogoj za ustvarjanje miru. Papež Leon XIV. je poudaril, da se sinodalnost začne s poslušanjem – poslušanjem Božje besede, drug drugega in tudi tistih, ki iščejo in so zunaj Cerkve. Svojo moč črpa iz skupnega poslušanja Boga, ki nam govori v številnih glasovih, ker smo vsi ustvarjeni po njegovi podobi. Pri tem se odpove močnemu uveljavljanju lastnega mnenja in prisluhne tudi tistim, ki sicer komajda pridejo do besede.

Drage sestre in bratje! V svetem letu smo se med seboj spodbujali kot romarji in romarice upanja. Naj te izkušnje zaznamujejo tudi naše prihodnje poti in naj naše družine in župnije postajajo kraji medsebojnega poslušanja, sočustvovanja in miru. Bog prihaja, da nas reši. Naj nam ta obljuba prinaša luč in upanje.

+ Jože Marketz
škof

Celovec, na 1. adventno nedeljo, 30. novembra 2025